

at der bliver Tale om at bygge en Statsbane mellem Slagelse og Værsløv eller nord efter, hvor man nu maatte vælge den — det var det, der nærmere skulde undersøges — en Statsbane med Tilskud fra Egnen, og af samme Bestaffenhed og samme Omfang som Slagelse-Næstved-Banen. At man i aarevis i Forvejen skulde have gjort Aftale om, hvorledes Pengene til en saadan Bane skulde udredes, forekommer det mig ganske urimeligt at antage. Jeg veed i alt Fald ikke noget derom, saa jeg ser ikke rettere, end at de Vilkaar, man maatte vente, ere opfyldte ved Fremføttelsen af nærværende Forslag.

Det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Madsen-Nygdal) udtalte sig udførligt igen om et Spørgsmaal, som var til Forhandling mellem det ærede Medlem og mig ved 2den Behandling. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i at være udførlig, jeg skal kun sige, at det er mig en sand Glæde at høre, at det ærede Medlem ikke ønskede at udtale det, jeg den Gang maatte forstaa var Mening. Jeg gjorde mig Umage for at følge det ærede Medlem, og jeg er temmelig sikker paa, at Tinget i sin Helhed har forstaaet det ærede Medlem paa samme Maade, som jeg maatte forstaa det ærede Medlems Udtalelser den Gang. Nu siger han, og motiverede udførligt, at saaledes var det ikke ment. Saa siger jeg: det er mig en Tilfredsstillelse, at han er kommen til Erkendelse af, at det var nødvendigt og rigtigt her at sige, at det ikke var saaledes ment, og jeg tvivler naturligvis ikke om, at han den Gang er kommen til at udtrykke sig mindre klart, men at Udtrykkene vare saa uheldigt valgte for dem, der skulle forstaa dem, at jeg havde nogen Tøje til og jeg kan sige omtrent maatte føle mig forpligtet til at optræde mod det ærede Medlems Opfattelse, tillader jeg mig at fastholde. — Der var et enkelt Spørgsmaal, som det ærede Medlem var nærmere inde paa igen, og som jeg skal præcisere, nemlig Krigsministerens Forhold til Jærnbaneanlæg. Det er ikke af ny Dato, men er det samme nu som al Tid. Krigsministeren fører ikke an paa Jærnbaneanlægene; det gør Indenrigsministeren, men han høres og er al Tid bleven hørt over ethvert Jærnbaneanlæg. Det er naturligt, og Krigsministeren kan til en vis Grad gøre et Veto gældende. Det Krav, der maa stilles til Jærnbannerne, er, at de dog ikke stride mod Statens Tarv, naar der er Spørgsmaal om Landets Forsvar. Det maa naturligvis Krigsministeren have den fuldeste Tøje til at sige, og naar Krigsministeren gør gældende over for et Jærnbaneanlæg,

som Indenrigsministeren skal foreslaa: Dette kan ikke gaa an af Hensyn til Landets Forsvar, maa jeg hævde, at saa kan jeg ikke foreslaa eller modtage et saadant Jærnbaneanlæg. Jeg tror, der er god Forstand i at hævde den Stilling, og saaledes og ikke anderledes er Stillingen. Det er som sagt ikke noget nyt Forhold. Det er et Forhold, som altid har været gjort gældende, og som maa gøres gældende i enhver civiliseret Stat. Men naar det ærede Medlem erklærer, at han ogsaa har Følelsen af, at man skal gøre for Landets Forsvar, hvad man kan, for saa vidt man skulde faae Brug for Forsvaret, ere vi ikke saa uenige i Hovedpunktet, som jeg tidligere havde Grund til at tro; saa er der kun Uenighed om, hvorledes disse Spørgsmaal skulle gennemføres i det praktiske, og der vil det ærede Medlem jo nok skønne, at der maa Indenrigsministeren tage en meget bestemt Stilling, der som sagt er begrænset paa den Maade, jeg har angivet, at jeg ikke kan foreslaa et Jærnbaneanlæg, eller være med til at gennemføre Anlæg, som Krigsministeren erklærer ikke ere stemmende med Landets Tarv paa Forsvarsomraadet. Det er en ligefrem Sag, og jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem eller andre ville kunne tænke paa at forlange, at dette Hensyn skulde fraviges.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Octavius Hansen) var igen i Dag inde paa Spørgsmaalet om Planen for Statsbaneanlægene. Det vil ikke være saa vanstelig at tilvejebringe en saadan; thi efter mit Skøn er der ikke Tale om ret mange Statsbaner. De supplerende Anlæg, der endnu kan være Tale om, maa nærmest antages at være private Anlæg, som anlægges med Tilskud af Staten, større eller mindre, og dem vil jeg nødig gaa til at give en Oversigt over, i den Forstand, at det skulde være en Oversigt over, hvad man kunde tænke sig gennemført. Jeg har ikke noget imod at give en Oversigt over, hvad der er undersøgt. Jeg kan altså ikke have noget imod at give en Oversigt over de Planer, man kan have til Statsbaneanlæg. Deraf staar ganske vist Ordningen af Banegaardsforholdene ved Kjøbenhavn i første Række. Det er ganske nødvendigt ret snart at gaa til en saadan. At det skulde have en anden Stilling end de andre Jærnbaneanlæg, formaar jeg ikke at indse. Der kan være Tale om, hvorvidt man straks skal gennemføre alle de Projekter, der nødvendig maa komme til at foreligge i Fremtiden, eller om man kan nøjes med at gennemføre en Del af dem straks. Det haaber jeg at skulle kunne have undersøgt, om ikke straks, saa dog i en nær Fremtid, og det